

NMKF-Nytt

Nr 2 - 2022

Innhold

Flåklypa Grand Prix	side 2
Tysklandsbrigadens Veteranforenings svanesang ...	side 4
Nordisk Stevne i Finland 16-19 juni	side 6
Veteranhuset Camp Oscarsborg - åpen dag	side 11
NMKFs årlige skytekonkurranse	side 12
Moss og Rygge Krigsminnesamling	side 15
Takk fra Forsvarssjefen og Veteraninspektøren	side 16

Flåklypa Grand Prix 2022

Alle medlemmene av HMK forening kjenner sikkert til dette veteranbilløpet som avvikles i Lom i slutten av mai måned hvert år. (Minus de to siste 2 Coronaårene). Mange av våre andre lesere kjenner kanskje ikke dette løpet så godt, så jeg velger å fortelle litt om årets løp som Jon Døhl inviterte meg til å delta i.

HMKs militære innslag i årets Flåklypa Grand Prix

Vi «gravde frem» Willys-jeepen hans i en garasje på Tanum og bega oss i vei mot Sollihøgda. Der møtte vi Mindor med sin commandobil og to andre Willys'er. Turen gikk så til Fluberg hvor Willys entusiast Henrik, dessverre måtte avlyse sin deltagelse pgs et fotproblem, men vi ble godt fora hos han før matinnkjøp ble gjort på Dokka. Neste post var overnatting hos Tina og Ole Petter i Skåbu, to fantastisk gjestfrie HMK entusiaster, som satte en nydelig elggryte på bordet da vi ankom. Hit kom også Per Myrflot fra Averøya i sin flotte Dodge ambulanse. Da vi neste dag la i vei over Jotunheimvegen, var vi altså blitt en kolonne på hele seks militære veteran-kjøretøyer med kurs for Lom. Tina og Ole Petter i en Volvojeep fra 1969 ble sjette bil i vårt følge. Dette veteranbilløpet setter virkelig sitt preg på Lom den siste helgen i mai. Det står flotte veteranbiler over alt, og i år var det et helt fantastisk «oppmøte» etter 2 avlyste coronaår, det var påmeldt i overkant av 530 veteranbiler. Lørdag, som er løpsdagen, stiller alle bilene opp på anviste plasser og deltagere og tilskuere går rundt og beundrer alle de flotte bilene, lastebilene og motorsyklene. Vår gruppe fra HMK, hadde fortløpende startnummer, så våre 6 militærbiler vakte aldri så lite oppsikt linet opp ved siden av hverandre. Entusiasmen og fagkunnskapen hos deltagere og publikum er virkelig stor og de fleste får spørsmål om sine biler, og derved økes kunnskapsnivået ytterligere. Mange hadde også barna med så her er etterveksten sikra. Det var utrolig mange flott biler å se, en T Ford fra 1910 med masse blank messing var et virkelig klenodium. En helt strøken Packard fra 1933, med ekte svigermorssete vakte også vår interesse, men overall var det nok Volvo PV, Amazon og 240 som alene utgjorde flertallet når det gjelder en enkelt bilprodusent. Flotte Harleyer og BSAer var også å se.

En av de flotteste bilene, T Ford fra 1920, dessverre viser ikke bildet hvordan den skinte i grønt og messing.

Ikke i tvil om at det her dreier seg om Flåklypa Grand Prix!

En 68 og en 69 modell. Gjett hvilken av de som er laget henholdsvis Italia, og i USA.

Kl 1100 gikk starten, og da vår kolonne hadde passert start, kom det litt sarkastisk fra speaker: «Og der dro HV av gårde!» Turen gikk så østover på nordsiden av Vågåvatnet ned mot Vågåmo. Langs hele ruta hadde bygdefolket etablert observasjonsposter hvor alt fra 4 til 20/30 mennesker satt godt innpakket i tøy med kaffe og godsaker for å beundre de ca 530 bilene som passerte. De heiet entusiastisk på oss, og vi vinket flittig tilbake. Det var tydelig at dette var en av de store begivenhetene i denne bygda. Vi måtte innom poster hvor det var spørsmål om bilmodeller etc, og her var det stor variasjon i kunnskapsnivået, og det førte også til litt stopp/kø. Etter å ha passert gjennom Vågåmo gikk ferden vestover på sørsiden av vannet, før vi passerte gjennom Lom og tok fatt på ferden sørvestover på nordsida av elva Bøvra. Her oppe ligger også gården Aukrust, som er hjemplassen til Kjell Aukrust far, og hvor han ferierte som guttunge. I Elva ligger også Flåklypa, navnet som Kjell tok i bruk og som først ga sitt navn til hans spalte i Mannskapsavia «Flåklypa tidende», og som senere ble en stor filmsuksess, før Jotunheimen Veterankjøretøyklubb ga dette veteranbilløpet samme navn. Navnet skriver seg fra to steiner i elva. Når høyllass skulle kjøres nedover på elveisen, satte de seg noen ganger fast her, derav navnet. Etter passering av den virkelige Flåklypa(steinene i Elva), bar det ned mot Lom igjen. I Lom svingte vi til venstre og kjørte opp til Skjåk, der det var bespisning, før vi kjørte ned til Lom og målpasering på Nor Camping. Vel i mål ble nødvendige papirer levert inn, og så fikk man den lille Tinnbilen med påskriften Flåklypa Grand Prix 2022. En herlig opplevelse hvor bygdene rund Vågåvatnet deltok helhjertet som entusiastisk publikum og hvor smil og godt humør preget det hele. En stor takk til Tina som alltid hadde kaffe og bakst klar hver gang vi hadde en pause. Dette løpet engasjerer virkelig mange veteranbilentusiaster, og på deltagerlisten figurerte de fleste postnumre sør for Namsos, noe som viser bredden i dette miljøet. Flåklypa Grand Prix har også sin egen nettside for de som vil vite mer om dette arrangementet. Se [Www. F-gp.net](http://www.f-gp.net).

Vår kolonne under en stopp.

Nevnte nydelige Packard 1933 modell.

Kjell Stark taler ved kransenedleggelsen

Æresvakt fra HMK Garde var på plass!

Tysklandsbrigadens Veteranforenings siste møte

Tirsdag 24. mai var det innkalt til stort møte i Tysklandsbrigadens veteranforening. Kvelden startet kl 1700 ved minnestøttene utenfor Forsvarsmuseet. Her var æresvakt fra Gardene på plass og under full honnør la foreningens formann, Kjell Stark og Veteraninspektør Oberst Morten Henriksen, ned en krans ved Tysklandsbrigadens bauta. Ett minutt stillhet ble gjennomført, det hele med flott militær stil. Gardens æresvakt og signalist bidro ytterligere til å gjøre dette til en flott seremoni. Plassmajor Johan Rørvik og felprest Trygve Tyeid var også tilstede.

Et femtital veteraner med koner og en del av enkene etter TB veteraner hadde møtt opp denne litt regntunge mai kvelden på Akershus Festning. Deretter forflyttet vi oss til Kanonhallen hvor forfriskninger ventet, og hvor bordplassering til festmiddagen ordnet.

Forsamlingen trakk så inn i Fanehallen hvor foreningens formann Kjell Stark ønsket de fremmøtte og kvelden gjester, veteraninspektøren, felprest og NMKF gen. sekr. velkommen til årsmøte. Han meddelte at styret i foreningen var blitt sterkt desimert i løpet av det siste året, ved at både Peder Persen og Hans Lervik hadde falt fra i siste styreperiode.

Etter gjennomgang av årsmelding og regnskap, foreslo derfor Kjell Stark at foreningen skulle nedlegges. Dette ble vedtatt, og dermed er det satt sluttstrek for over 40 års aktivitet for de gutta som okkuperte deler av Tyskland fra 1947 til 1953. Kjell uttrykte også et ønske om at NMKF kunne føre noe av arbeidet videre, og vi skal møtes til høsten for å diskutere dette.

Foreningens mangeårige formann, Kjell Stark ønsket velkommen til bords på artilleriloftet. Her sto Veteraninspektøren for kongens skål og etter hvert overtok kveldens toastmaster, Sverre Ørnes ledelsen av middagen. Vi sang nasjonalsangen og Tysklandsbrigadens egen sang.

Et knippe av de fremmøtte

Tysklandsbrigadens minnestøtte med krans.

Forsvarets Veteraninspektør, Oberst Morten Henriksen takker Kjell Stark for innsatsen i Tysklandsbrigadens Veteranforening gjennom mange år.

Tysklandsbrigadens Veteranforenings mangeårige formann Kjell Stark. Han ledet årsmøtet og måtte ta den tunge byrden med å legge ned foreningen. Han er, som vi ser, innehaver av NMKF's Hederstegn.

Kveldens hovedtaler Frode Birkeland tok oss så gjennom en rekke gode minner fra «Den gang». Soldatenes oppmøte i Norge, og reisen med den lite sjødyktige ms Svalbard til Tyskland. Vi fikk ta del i permisjonsreier til Østerrike, Italia, Venezia og Capri. Han fortalte levende om hvordan det var å bli kjent med tyskerne, og at nordmennene var mye bedre likt av tyskerne enn det engelskmenne var.

Magne Brandborg ga oss en omfattende innføring bakgrunnen for at brigaden ble opprettet og dens historie gjennom seks år, samt at da den kom tilbake ble den starten på Brigaden i Nord Norge.

Werner Dyrås takket for maten og formidlet historier om den maten gutta fikk i Tyskland, samt andre fornøyelige historier fra oppholdet der nede. Han avsluttet med en gøyal historie om truser og hansker.

Til slutt inviterte Kjell til kaffe avec i salongen.

Under og etter taffelet nød vi musikk fremført av Tysklandsbrigadens egen Ivar Hansen.

Nydelig dekkede bord møtte gjesten og maten var utsøkt.

Etter taffelet var det sosialt samvær, kaffe nydelig kake og avec.

Den norske delegasjonen marsjerer i Tavastehus gater, anført av gen sekr Per Olav Kallestad og og visepresident John Vaagland

Nordisk Stevne i Finland 16-19 juni 2022.

Torsdag 16. juni møtte 30 herrer på Gardemoen med kurs for Helsinki. Vel fremme, fikk vi raskt bagasjen, men plundret litt med å få alle om bord i bussen. Vel fremme på oppstillingsplassen i Tavastehus ble vi møtte av et militærkorps. Vi ble stilt opp og avmarsjerte så til byens rådhus med danskene først, svenskene, nordmennene og den finske kontingenten til slutt. Vi marsjerte opp til torget i Tavastehus, her ble den en liten pause før vi trådte av og ble invitert inn på rådhuset. Der ble i vi møtte av varaordfører Helena Lehkonen som ønsket velkommen, før det ble servert drikke og fingermat. Allerede her møtte mange venner og kjente fra tidligere stevner, en veldig hyggelig start på Nordisk Stevne.

En time senere entret vi bussene igjen og kursen ble satt for Panserbrigaden Parola. Her ble vi innkvartert, før det ble oppstilling og avmarsj til to store krigsmonumenter rett ved inngangen til Panserbrigadens leir. Oppstilt her, ble vi vitne til at begge monumenter ble bekranset av de fire presidentene i de nordiske foreningen, med en flott krans dekorert med de fire nasjonenes bånd. Panserbrigadens oberst Rainer Kuosmanen ønsket velkommen og taler ble holdt.

Så marsjerte vi tilbake til messa i Leiren hvor det ble servert middag. Senere på kvelden nøt vi noen drinker og godt kameratskap i offisersmessa.

De fire forbundenes presidenter legg ned krans. Fra Venstre Johan O. Asmundvaag, sveriges Anders Emanuelson, finlands Marko Petrakka og danmarks Christian Arildsen.

Presidenten instruerer sine mannskaper

Fredag var avsatt til grundige orienteringer i leiren, og vi fikk bese verksteder og ikke minst et omfattende opplegg av simulatorer for kjøring og skyting med stridsvogn. Her var det også omfattende datasimulatorer hvor store og mindre avdelinger kunne øve ved hjelp av avanserte «dataspill». Så fikk vi kose oss med å klatre på og inn i en rekke forskjellige pansrede kjøretøy, en Leopard kom kjørende og mannskapet viste oss villig sine kunnskaper om materiellet de behersket. Siste stopp var anti-aircraft avdelingen som disponerte avanserte radarstyrte rakettbatterier til beskyttelse av panserbrigaden. Etter lunch besøkte vi det store pansermuseet utenfor leiren. Her var det en masse godbiter for kavalerister, og det lyste formelig i øynene på deltagerne fra Norske Dragoner. En tidlig T-34,

som finnene i sin tid tok fra russerne møtte oss først. De hadde under krigen også kjøpt mye panser fra Tyskland blant annet en rekke Stug 3, og jeg så minst en panser IV. Med kaffeservering og en velassortert souvenir-shop var dette et av de virkelige høydepunktene på turen. Middagen fulgte så mens ledergruppen fra de fire landene ble tatt med til oberstens egen badstue. Her var det varmt og godt, og noen benyttet sågar anledningen til et bad i innsjøen rett nedenfor badstua. Nydelig mat vanket så før vi senere på kvelden ble kjørt tilbake til leiren. Her hadde deltakerne sosialt samvær på rommene og i offisersmessa.

En panter studeres av deltakerne og det var mye annet grovt å se også.

En vaskeekte Panzer IV, disse ble brukt helt til 1967. Hallvard og Jan Petter har entret en CV90.

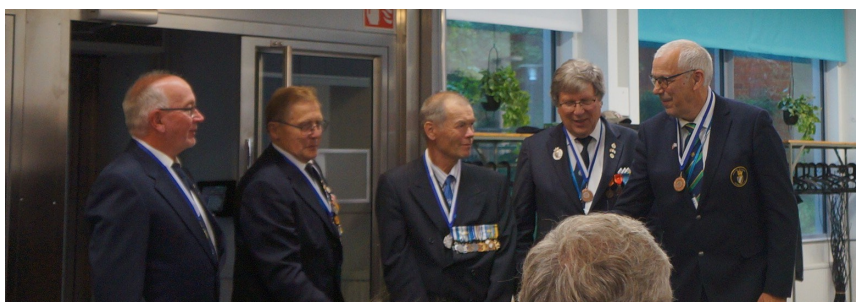
Lørdag formiddag var det omvisning i Militærmuseet inne i Tavastehus og på den store festningen Linnehamneri, som hadde tjent som administrasjonssenter for denne regionen siden svenske styret her. En omfattende samling av Ingeniørvåpenutstyr fikk øynene til ingeniørene våre til å funkle, men det var også mye annet militærhistorisk materiell samlet her fordelt over tre etsjer. De fire nasjonenes skyttere ble samtidig tatt med til et av de før nevnte simulatoranleggene hvor skytekonkurransen ble avviklet. Men her ble det gitt for lite instruksjon før det hele startet, noe som virkelig sparket bein for våre egen Torstein Dynna. Da det var pistolskytternes tur, viste det seg at bare en seksjon fungerte, slik at avviklingen tok lang tid. Men her ble det norsk seier i det Halvor Foss og Vidar Blomdal tok førsteplassen. Rifleskytterne, Tortein Dynna og undertegnede tok 3. plassen og sammenlagt vant vi faktisk skytingen og fikk med oss vandrepokalen hjem. Det var på tide, for svensken hadde allerede to napp i denne nymotens pokal som ikke engang lot seg kripe, da den var sammensatt av to metallplater med avstand mellom, slik at det ikke lot seg gjøre å fylle den med dertil egnet innhold. (Se bildet hvor Hallvard holder den opp)

Lørdag kveld var det duket for den store nordisk festen. Hovedansvarlig for arrangementet, den finske presidenten Marko Petrakka hodt en lang tale og takket oberst Rainer Kuosmanen for det gode samarbeidet, varaordfører Helena Lehkonen ble takket, og Norge, Sverige og Danmark ble takket for fremmøte. Vi fikk menyen presentert og beskjed om at premie og medaljeutdeling ville finne sted før dessert og kaffe avec. En nydelig forrett etterfulgt av en meget velsmakende hovedrett ble så satt på bordet.

Da Marko igjen tok ordet var det klart for premieutdeling. Først ble pistolskytterne gitt sine medaljer og her var det altså våre to, Foss og Blomdal som fikk gull, finnes president Marko Petrakka til høyre.

Her får rifleskytterne sine medaljer. Per Olav og Torstein til høyre. Den endelige resultatlisten har vi enda ikke fått, den får komme i neste nr av NMKF Nytt.

Deretter var det tid for medaljeoverrekkelser. Men først ble sjefen for Panserigaden Parjola, som sto for mye av dette Nordiske stevnet, takket av Marko Petrakka. Han får her overlevert den finske «Forsvarsgillarnas Forbun's» fane, og fikk etter hvert en rekke gaver fra de forskjellige nasjonene. Han ga oss en flott orientering fredag morgen og han og hans medarbeidere har en stor del av æren for at dette arrangementet ble svært vellykket.

Tradisjonen tro blir tre deltagere fra hver nasjon tildelt de andre nasjonenes medalje/hederstegn. Vår president Johan fikk i år den svenske medaljen, Gunnar Kristiansen IVSF fikk den finske og Tom Ingebrigtsen ND fikk den danske.

Etterpå var det en rekke utdelinger av gaver før våre egen president assistert av undertegnede overleverte Stevnesverdet i nyrestaurert kasse til oberst Rainer Kuosmanen. Det skal pryde hans kontor til vi samles i Danmark i 2024. Som seg hør og bør inviterte danskens president, Christian Arildsen, oss alle til Nordisk stevne i Viborg i

2024. Svenskene planlegger for øvrig å avholde Nordisk Stevne i 2025, slik at vi da er tilbake på oddetallsår igjen.

Her har finske Juna Juhani, danske Jan Kim Jørgensen og svenske Gunnar Ohlsén fått vårt Hederstegn av vår president Johan O. Asmundvaag

Gunnar Sten Kristiansen mottar den finske utmerkeslsen av Arno Hakkarainen.

Johan får den svenske utmerkelsen av Lars Erik Uhlegård.

Tom Ingebrigtsen mottar den danske medaljen av Christian Arildsen.

Så vanket en nydelig dessert etterfulgt av sosialt samvær og kaffe avec. Da det hele var over trakk vi tilbake til forelegningsrommene hvor vi norske fortsatte feiringen av den norsk skytseieren.

Søndag morgen var det frokost før avreise til flyplassen, hvor det ble noe venting før avgang til Oslo.

Med nydelig vær både på torsdag halve fredag og lørdag ble dette et gledelig gjensyn med nordisk stevne, det er godt at vi er tilbake etter coronaen.

Litt mer fra lørdagens fest

Glimt fra festbordet

Over til venstre en Tom Ingebrigt-
sen og Jan Petter Husebye.

Øystein Frøyland smiler godt på
bildet over.

En smilende Gunnar S Kristiansen
er fornøyd med sin nye finske me-
dalje.

Her smiler våre egen Stein
Denneche bredt sammen med
nordiske venner.

Gullvinner i pistol, Vidar Blomdal
hygger seg med andre nordiske ka-
merater.

Denne nydelige strandeieendommen disponeres av «Veteranhuset Camp Oscarsborg»

«Operasjon Sjøsprøyt»

«Veteranhuset Camp Oscarsborg» arrangerte lørdag 20. august åpent hus for veteraner og deres familier i Follo. Også i år ble dette gode arrangementer gjennomført i samarbeid med Kystvakten og Redningsselskapet.

Kystvaktfartøyet KNM Nornen lå standby og ønsket deltagerne velkommen til omvisning om bord i dette interessante fartøyet. Redningsselskapet stilte med den nye redningsskjøta Ivar Formo, og som om dette ikke var nok til å assosiere til Sjøsprøyt, hadde man to store ribber til disposisjon. De tok med de fremmøtte på en frisk og fartsfylt tur i området mellom Oscarsborg festning og Heitman Marin i Drøbak. Lederen Alexander Øystå, Svein Michelsen og en rekke frivillige sørget for en veldig hyggelige opplevelser for alle de fremmøtte. Supert vær skapte en flott ramme om dette fine arrangementer. Mange av veteranene hadde tatt med seg kone og barn, og de koste seg med de mange aktivitetene, samt at vafler, kaffe pølser også var med på å skape hygge og trivsel.

Røde kors hjelpekorps Drøbak stilte som «sikting», uten at de måtte tre i aksjon.

Et velorganisert og svært hyggelig «Åpent hus», som samlet godt over hundre besøkende er en fjær i hatten for «Camp Oscarsborg», som vanligvis holder åpent for veteraner en gang i uken med ulike ting på programmet.

Ønsker du som veteran å vite mer om «Veteranhuset Camp Oscarsborg», sjekk nettsidene som du finner her: <https://www.camp-oscarsborg.no>

Pølser, vafler og kaffe får bein å gå på.

Kystvakt og redningsskøyte vakte stor interesse.

NMKFs Skytekonkurranse - Et av hovedarrangementene i NMKF's års-kalender.

I år var det endelig klart for skyting igjen, innbydelse ble sendt ut i juni, med påmeldingsfrist i slutten av august. Lørdag 3. september rigget vi oss opp nok en gang på Herland Skytterlags bane. Her kan alle følge hvert skudd som avfyres på to store skjermer, slik at når du ikke selv skyter, får du med deg det som skjer nede på skytebanen

Dette gjør det hele ekstra spennende. Første serie skytes ved hjelp av støtte, det gjorde at det ble det mange gode førsteserier på deltakerne. Når så støtta ble tatt bort, ble det lett skudd i syver'n, mens knestående gjorde at mange spredte treffene enda mer ut over skiva. Det var påmeldt 24 skyttere, og allerede i første lag ble det gode resultater.

Straks etter det siste skuddet, tømte skjemaene ut av skriveren på standplass, med resultater både til den enkelte skytter og til sekretariatet. Mens første lag forflyttet seg opp til «tilskuerrømmet», la 2. lag seg til rette på standplass. Igjen var det mange gode serier, og på de store skjermene kunne vi hele tiden se hva den enkelte presterte, mens man nøt kaffe, pølser og mineralvann fra vår egen kiosk.

Bestemann etter to lag skjøt 133 poeng, hvilket er over 44 p i snitt pr serie. Da tredje laget la seg til rette ved de nye HK 416 riflene, var mange med gode poengsummer spente. Her ble det lagt inn en 48 serie, men også denne skytteren spredte mye mer når støttene ble tatt bort. Også i dette laget var det en som holdt godt i børsa og la inn 133 poeng, slik at kampen om trofeet som beste skytter måtte avgjøres ved å telle både innertiere og tiere.

Premiebordet

Oppe i tilskuersalen var det satt fram et bugnende premiebord og etter febrilsk addering av serier var det snart klart for premieutdeling. Vi fikk noen «feilskudd» her ved at flere var ført opp i gal

klasse, slik at omregning måtte til.

Skyttere over 60 var påmeldt som un-

Spenningen var selvsagt knyttet til den nye store vandrepokalen som bare var skutt om en gang, og som bar Ingeniørvåpenets inngraving fra 2018.

Men i år var det Norske Dragoner som gikk av med seieren, deres mannskap hadde over 125 i snitt, og firemannslaget fikk som eneste lag over 500 poeng, 503 for å være presis.

Vinnerne fra Norske Dragoner med Jan, Terje, Torstein og Øyvind.

2. plass Romerike HV, med Bjørn Freitag, Roland Paltiel, Espen Andersen og Hallvard Skaarer.

3. plass, Sambandet med Per Kølner, Ole Harbeck, Michael Angstreich og Thomas Lunde.

Jan H Fyhn, Morten Jacobsen, Ole Harbeck, Roland Paltiel og Per Olav Kallestad toppet gamlekaras liste.

Ungguttas fire beste, Bjørn Freitag, Terje Engebretsen Øivind Waal Espen andersen

Romerike HV fulgte hakk i hel med 496, mens 3. plassen gikk til Sambandets lag. Ingeniørvåpnet ble således eneste lag som ikke kunne reise hjem med lagpremier, «Den store pokalen» mangler fortsatt mange av foreningenes merker, så send oss gjerne foreningens merke til oss, så skal vi få det montert på pokalen, Norske dragoners visste dette og hadde med sitt merke som nå er montert på pokalen, godt tenkt Oddgeir.

Med den store pokalen hos Dragone og de 12 lagpremiene fordelt på de ovennevnte lagene, var det flere godsaker på premiebordet. Først ute var klassen over 60. Her hadde Jan H Fyhn ND som nevnt lagt in 133 poeng og stakk av med den største flotte statuetten i denne klassen. Så fulgte Morten Jacobsen O HV på 132 poeng, og de tre siste premiene tilfalt de på henholdsvis 125 p Ole F Harbek SBSF, 124p Roland Paltiel R HV og 123p Per Olav Kallestad.

I «de unges klasse» var det Bjørn Freitag R HV som hadde lagt inn 133 poeng og ble statuettvinner. Bak ham fulgte på 125 p Terje Engebretsen ND, Øyvind Waal på 124 p, Espen Andersen R HV 119 p og på femteplass Inge Jonstrøm fra Romerike HV veteraner.

Det var morsomt å føle på en flotte «skytterlagsstemningen» som var der under premieutdelingen, alle fikk, som seg hør og bør, sin del sin behørig del av applausen.

Så var det kampen om Beste Skytter, to skyttere Jan H Fyhn ND og Bjørn Freitag R HV sto likt med 133 poeng hver, fintelling av tiere gjorde at Bjørn Freitag ble ropt frem og utnevnt til beste skytter. De to i ledelsen hadde like mange innertiere, men Freitag hadde 3 tiere, mens Fyhn «bare» hadde 2, og bestemannspremien gikk derfor til Bjørn Freitag.

En stor takk til Hallvard og Torstein som sto for innlåning av våpen, ammunisjon og for utmerket standplassledelse. For mange av oss var dette vårt første møte med HK 416, og det var et hyggelig bekjentskap. Til dere alle. Ta med flere skyttere på skytebanen neste år.

Dermed var en svært trivelig dag på skytebanen over, og takket være elektroniske skiver så tar en dag på skytterbanen nå mye kortere tid enn i «gamle dager».

Premielisten er for lengst sent lagene som bes ta med flere skyttere neste år.

Torstein Dynna instruerer årvåkne tilhørere

«Mannen i buret» Øyvind Ødegaard, to solide standplassledere Hallvard Skaarer og Torstein Dynna, og bestemann Bjørn Freitag med NMKF's president Johan O. Asmundvaag.

Moss og Rygge Forsvarsforenings Krigsminnesamling.

Rett ved Rygge kirke ligger det et stabbur som inneholder en omfattende krigsminnesamling. Det var her tyskerne «Rygge Flyplass» lå, laget av «flyplassplank». Altså på et helt annet sted enn der Rygge flyplass senere ble anlagt. Denne Samlingen er absolutt verdt et besøk om du er i dette området. Den er dog kun åpen på søndager, og se gjerne på nettstedet deres om åpningstider, før du drar dit. Samlingen inneholder et stort utvalg uniformer, våpen og militaria. Her fortelles også på en fin måte hvordan denne flyplassen ble anlagt og om de anleggene tyskerne bygde i området. Jeg har tatt med dette lille museet fordi få personer kjenner til det, og de frivillige som driver dette museet fortjener at folk stikker innom, det er kun en liten avstikker fra E6.

Et flott militærmuseum i et lite stabbur.

Noen av de mange tingene knyttet til Hjemmefronten, men her er det store mengder interessante ting.

Mange fine forseggjorte dioramaer viser aktiviteten under krigen, og på bildet til venstre ser vi hvor nær Rygge Kirke denne flyplassen lå.

*Forsvaret
takker*

Norges Militære Kameratforeningers Forbund

*for mangeårig frivillig innsats for felleskapet
blant soldater, veteraner og deres familier.*

*Eirik Kristoffersen
general
forsvarssjef*

For alt vi har. Og alt vi er.

I juni mottok Norges Militære Kameratforeningers Forbund denne flotte hilsenen fra Forsvarsjefen og Veteraninspektøren.

De lå i den flotte permen som er gjengitt til høyre.

Veteraninspektørens hilsen følger på neste side.

Det er godt å vite at det arbeidet vi gjør blir satt pris på!

Kjære veteranorganisasjon,

I Frivillighetens år 2022 er det fokus på frivillige organisasjoner og frivillighetspolitikken i Norge. Markeringen skal bidra til å øke deltagelse og synliggjøre merverdien av frivilligheten i samfunnet.

Vi skal med andre ord feire Norges viktigste lagarbeid! Og det er her dere kommer inn i bildet. Som en frivillig organisasjon med fokus på veteranene og veteranfamiliene gjør dere et svært viktig arbeid for å anerkjenne og ivareta disse. Aktivitetsnivået på landsbasis er imponerende! Det legges ned utallige arbeidstimer og det står mange ildsjeler bak, og dette arbeidet skal man aldri ta for gitt.

Forsvarets veteran tjeneste har jevnlig kontakt med de frivillige veteranorganisasjonene og vi ser det viktige arbeidet dere gjør. Frivillighetens år er derfor en flott anledning til å gi en synlig anerkjennelse for deres innsats.

Vedlagt finner dere en takk, egenhendig signert Forsvarssjefen, som et synlig tegn på vår takknemlighet for den innsatsen dere har lagt ned, og fortsatt utfører for våre veteraner.

Det er en glede for meg, som Forsvarets veteraninspektør, å videreformidle denne takknemligheten til dere, og samtidig overbringe min egen takk for det frivillige arbeidet dere ufortrødent legger ned.

Frivillig glød finner mange former, men i deres tilfelle alltid til veteranenes og veteranfamilienes beste.

Hjertelig takk for den innsatsen dere legger ned – og lykke til videre!

Med vennlig hilsen,

Morten Henriksen

Oberst

Forsvarets veteraninspektør